

ffeligst at paaligne en Formue- og Leiligheds-
 skat eller i det Hele taget en Indtægtskfat
 uden at have flaffet sig et godt Apparat; men
 jeg maa dog erklære, at der er Ingen, der er
 istand til saaledes fra første Haand at
 flaffe et godt Apparat. Ethvert godt Ap-
 parat, hvormed man kan paaligne en For-
 mue- og Leilighedsfkfat eller Indtægtskfat, maa
 blive til lidt efter lidt, det maa bestandig
 forbedres. Naar det ærede Medlem siger, at
 i mange Landcommuner føler man sig trykket
 af Formue- og Leilighedsfkfatten paa Grund af
 den Maade, hvorpaa man hidtil har paalig-
 net den, idet man, stjøndt det skulde see
 efter et Skjøn, dog i Virkeligheden tager Hart-
 kornet som Maalestof, saa er dette ganske vist,
 men det er ikke paa nogen Maade rigtigt og heller
 ikke nødvendigt. I de Sogne, hvor der findes me-
 gen Formue og Leilighed, det vil sige, hvor der en-
 ten findes Fabrikker eller boe meget rige Folk
 eller hvor der mellem selve Agerbrugerne har
 udviklet sig en større Forskjellighed, eller hvor
 der findes et kostbart Fattig- og Skolevæsen, der
 har man fundet paa at ligne fuldstændig efter
 Formue og Leilighed, om endogsaa maaskee med
 en vis Ulighed, saaledes at Mange i Commu-
 nen sammenlignelsesviis kunne beklage sig der-
 over; jeg troer imidlertid, at Ingen i Virkelig-
 heden vil kunne beklage sig derover, og een
 Ting vil jeg paaftaae, og det er, at der ikke
 er nogen Formue, der er paalignet Skat efter
 Formue og Leilighed saaledes, at naar den
 høiest Besskattede i Landsfoguet sammenligner sig
 med den Fattigste og lavest Besskattede, multi-
 plicerer deres Indtægt med hinanden og tager
 det procentviis, han da retlig kan klage; der-
 mod kan han maaskee nok have Grund der-
 til, naar han sammenligner sig med den,
 som staaer ham nær, hvis Indtægt og
 Formue kunne være tvivlsomme i Sammenlig-
 ning med hans. Jeg vil ogsaa indrømme,
 at der kan være begrundede Klager, naar man
 henvender sig til de enkelte Personer, som i
 deres hele Stilling vise et Ydre, der ikke svarer
 til deres indre Trang; der er jo nemlig Folk,
 som sætte en overordentlig Priis paa at skjule
 deres Uformuenhed og paa Grund deraf blive
 høiere besskattede, og det kan godt være, at saa-
 danne paa mange Steder blive rammede firen-

gere og haardere, end de burde; men hvorme-
 get der end af den Art kan siges om Formue-
 og Leilighedsfkfatten paa Landet, bliver den dog
 benyttet der, hvor der er en alvorlig Trang til at
 benytte den, og benyttes med Held og vil ikke
 kunne undværes der. Men alt dette har
 egentlig ikke Noget at sige her; det, der er det
 store Spørgsmaal her, er: Er den Næringskfat,
 som man forsøger at paaligne, Andet end en
 forqvallet Formue- og Leilighedskfat? Dersom
 det ærede Medlem ikke kan bevise, at Nærings-
 fkfatten kan paalignes visse bestemte Størrelser,
 men at det dog tilsidst maa blive et Skjøn-
 maal, saa er han jo ikke videre ved denne Skat
 end ved Formue- og Leilighedsfkfatten. Hvilket
 bedre Apparat har han til at paaligne denne Næ-
 ringskfat end Formue- og Leilighedsfkfatten? Der-
 som han siger, at man skal paaligne den efter
 Clasferne af Næringen, saa bethyder det Ingen-
 ting; thi en Blikkenslagermester er Blikkenslager-
 mester, hvad enten han arbejder alene i sit
 Værksted eller han arbejder med 50 Svende.
 Hvad er da det, der skal bedømmes? Skal
 man besskatte Blikkenslageren, fordi han er Blik-
 kenslager, saa bliver Skatten den uretfærdigste
 af Verden; skal man besskatte ham lavt, fordi en
 mindre Blikkenslager, der sidder i en lille Be-
 drift, kun kan frembringe Lidet, saa forlanger
 man for Lidet af den Blikkenslager, der sidder
 i en stor Bedrift; skal man derimod besskatte
 dem efter det, deres Haandtering kan indbringe,
 hvad gjør man saa? Saa besskatter man efter
 Formue og Leilighed. Troer det ærede Med-
 lem, at man bedre kan dømme om Productet
 af en Haandværkers Virksomhed, end man kan
 dømme om Productet af hvilkensomhelst anden
 Virksomhed? Paa ingen Maade; Skjønsmålet
 er en stor Vanffelighed; den samme Mand
 staaer ikke der mere ligeoverfor noget Sik-
 kert at holde sig til, end han gjør ved
 en almindelig Besskatning efter Formue og
 Leilighed. Naar det ærede Medlem siger,
 at der er en stor Modstand imod denne Besskat-
 ning, saa vil jeg spørge ham: hvilken ny Skat
 er der ikke Modstand imod, og troer det ærede
 Medlem maaskee, at vi ikke, hvis vi paa en-
 gang vilde lægge en virkelig stor Forøgelse paa
 Hartkornet, da ogsaa vilde møde en stor Mis-
 fornøielse? Jeg troer, vi vilde møde en endnu